

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.46. Germanus Patriarchatum Constantinopolitanum abdicat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

per censuras Ecclesiasticas eo te adige-
mus. Dabat 16. Jan. 1267. Rex quan-
quam his monitis offensus sacrum ta-
men postea bellum iniit; sed sine effe-
ctu.

Sæcul. XIII.

A.C. 1266.

Chr. Barc.
to. 10. Spi-
cil. p. 623.

§. XLVI.

Germanus Patriarchatum Constanti-
nopolitanum abdicat.

Constantinopolitanus Patriarcha Ger-
manus a principio Pontificatus sui
hominibus virtute aut doctrina claris di-
gnitates, dona, & omnia existimationis
favorisque specimina dedit, opum con-
temptor tantus, ut crumena carens al-
latas sibi pecunias omnes in storea, qua
pro lecto utebatur, poni juberet, quo
magis ad manum essent elargituro. Qui
eum non amabant, has bonas qualitates
in partem malam accipiebant. Ingenui-
tatem ejus negligentiam, observantiam,
indulgentiamque erga Imperatorem adu-
lationem ac imbecillitatem vocabant;
& illi, qui per ejus interpositionem non
obtinebant ea, quorum spem ipsis fece-
rat, sibi verba dari clamabant. Inimi-
cos autem habebat plurimos, tanquam
si perperam occupasset sedem Patriarchæ
Arsenii, & filiam cum matre, seu Adria-
nopolitanam Ecclesiam cum Constantino-
politana commutasset.

Pachym. IF.
6. 53.

Inter

Sæcul. XIII. Inter eos, quos ob ipsorum merita
 A.C. 1266. Patriarcha Germanus ad munera promo-
 vit, memoratur Manuel Holobolus æta-
 te florens, elegantis ingenii ac egregiæ
 lib. 3. c. 11. litteraturæ homo; sed qui in Imperato-
 ris Palæologi offensionem incurrerat si-
 gnificando magnum dolorem suum, eo
 quod juvenis Imperator Joannes Lafca-
 ris usu oculorum privatus esset. Palæo-
 logus ita ei succensuit, ut inventis aliis
 sub obtentibus nasum Holobolo & labra
 resecari juberet. Qui protinus in co-
 nobio Præcursoris se abdidit monastica
 lib. 4. c. 14. indutus veste. Patriarcha proin Germa-
 nus præclaras hominis dotes Ecclesiæ
 redditurus utiles Imperatorem ita est al-
 locutus.

Cum Georgius Acropolita magnus
 logotheta, qui tuo jussu litteras jam diu
 docet, huic labori par non sit amplius,
 successorem habeat oportet, qui potissi-
 mum Clericos erudiat. Itaque necessi-
 tati Ecclesiæ ac precibus hoc da meis,
 ut omissa contra Holobolum ira in locum
 Georgii eum sufficias! Mox annuit Im-
 perator, Constantinopolim pristinum in-
 splendorem restituere cupiens. Et hoc
 sine Scholarcham congruente instructum
 stipendio ad templum Apostolorum, &
 alium ad Blaquernanum misit. Præte-
 rea ad veterem S. Pauli domum hospita-
 lem pupillis destinatam grammaticæ scho-
 lam

lam instituit cum pensionibus annuis pro Sæcul. XIII.
A. C. 1266.
Magistro ac pueris. Eo ipso interdum
ibat illos cognoscendi gratia, & quos pro-
gressus facerent, visurus, eisque præmia,
quibus animarentur, aut missionem da-
bat. Sic Holobolus e monasterio egres-
sus accepto per Patriarcham Germanum
Rhetoris officio nemini non scholam a-
peruit suam.

Interea Imperator conspiracyem in
vitam suam comperit: & Patriarcha Ar-
senius illius particeps fuisse dicebatur.
Imperator præfervidus delato ad conci-
lium Arsenii nomine, justitiam ab illo ve-
hementer petiit. Concilium quatuor vi-
ros, qui causæ cognitionem caperent, ad
Arsenium misit, duos Episcopos, Neocæ-
sariensem ac Proconesum, duosque
Clericos, Galienum (qui concilio a secre-
tis erat) & Georgium Pachymerum, hi-
storix illius temporis scriptorem. Post-
quam 25 Julii Constantinopoli discesse-
rant in Proconesum insulam delati Arse-
nio suum negotium exposuere. Ad pri-
ma verba dolore ac ira percitus, Quid
mali, aiebat, Imperatori feci? Privatum
inveni & ad imperatoriam dignitatem ex-
tuli: ille me Patriarcham invenit, & im-
merentem ignominia affecit: atque mo-
do hac in solitudine infelix exul indies
Christianorum charitatem expectare co-
gor. Nihilominus forte mea contentus

Hist. Eccles. Tom. XXI. Hh vivo:

c. 15.

c. 16.

Sæcul. XIII. vivo: atque Deus Patriarcham suum ad-
 A C. 1266. juvet!

Cum vero charta, ut legi posset, evol-
 veretur, Arsenius, quid contineret, aliun-
 de gnarus, illud impedire modis omnibus
 conabatur: & incepta lectione celerius
 æquo fugiebat. Tum a quatuorviris per
 vim detentus, pileum in aures occluden-
 das depressit. Demum exclamabat cœ-
 lum terramque appellans testes injuriæ
 sibi factæ illosque minime auditos sine
 responso remisisset, nisi divinam ipsi pœ-
 nam intentassent. Ergo agendi rationem,
 aiebat, Patriarcha dignam tenui, Impera-
 tori necem machinans, ego, qui hoc in
 exilio Deum, ut ejus animæ parcat, oro,
 dum ille me fame sitique perimit. Ad-
 didit plures exprobrationes mistas male-
 dictis in Imperatorem ac Patriarcham
 Germanum conjectis; atque illos di-
 misit.

Decimo sexto Augusti Constantino-
 polim delati mox Patriarcham Germa-
 num, quomodo res evenerit, edoctum e-
 nixe orabant, ut, quidquid in ea molestum
 auditu foret, in relatione Imperatori a se
 facienda supprimeret. Germanus nego-
 tium tam bene gessit, ut Imperator Arse-
 nii purgationem acciperet, Siquid, in-
 quiens, de conspiratione comperit, con-
 juratos inde avertere, tacereque illam
 potius, quam detegere nobis voluisse vi-
 detur.

detur. Insuper Arsenii ærumnis com-
 motus Imperator ei protinus trecentos
 solidos aureos in pensionem annuam as-
 signavit, se hanc antea imperasse, sed Ar-
 senium eam admittere noluisse jurans:
 atque ne illam a proscripto recipere recu-
 saret, Imperatricis nomine ipsi eandem
 misit; non tam virum sublevandi gratia,
 quam sibi absolutionem paraturus quo-
 cunque demum labore obtinendam.

Sæcul. XIII.
 A.C. 1266.

Du Cang.
 numism.

Cupiisset equidem a Patriarcha Ger-
 mano, universoque concilio absolvi: sed
 timebat, ne Germani absolutio haud le-
 gitima videretur populo hunc Præsulem
 contemnti tanquam a sede sua contra
 regulas translatum. Hanc diffidentiam
 Palæologo inspirabat Josephus Abbas
 cœnobii Galefiani, qui a Germano pro-
 pter ipsius translationem legibus contra-
 riam se disjunxerat. Imperator Abbatis
 hujus authoritate abreptus Germanum
 gradu movere statuit. Sed Patriarcha
 dignitatem suam sponte abdicaturus esse
 non videbatur, utpote de fama sua parum
 anxius. Igitur Imperator ei rem propo-
 ni voluit, ita tamen, ut nulla collusionis
 suspicio in se caderet: ac Josephus hanc
 suscepit provinciam. Qui ad Germanum
 velut amice, Non vides turbas, inquit,
 adversus te concitatas, quibus obsistere
 haud posses, etiamsi te Imperator defen-
 deret? At destituet te, cum schismatis

n. 17.

p. 173.

c. 18.

c. 19.

Hh 2

ma-

Sæcul. XIII
A. C. 1266.

magnitudinem intellexerit. Non cernis potentes horum illorumque partes? Nominabat simul multas magnæ autoritatis personas pro Arsenio stantes; inter alias Martham religiosam Imperatoris sororem. Hanc dignitatem belle deponere propera! nec expecta, dum invitus & cum dedecore id facias! Sed Germanus non probavit consilium de Imperatoris gratia securum se putans. Qui, quo magis eum falleret, nova favoris indicia illi dabat usque adeo, ut Dominica Palmarum magnam monetarum ex argento ac ære Cyprio copiam inter supplicationem publicam de more in vulgus spargendam eidem mitteret.

Pachym. l. 4.
c. 20.

Occultiore dein utens artificio curavit, ut Germano Chalazas scriberet Sacerdotis Archiepiscopus Arsenio palam infensus, cujus consecrationem quasi non legitimam rejecerat. Ille proin Germano, ut sede Patriarchali cederet, per litteras suavit, quas alter ad Imperatorem misit, huic diffidere incipiens. Reposuit iste: Satis occupor negotiis status me obruentibus. Chalazam in manibus habes, ut secundum canones eum punias. Age hac in re, quod faciendum censebis cum Episcopis! ego me haud interpono. Tum vero aperuit oculos Germanus, malamque illius voluntatem videns, munus exuere statuit mense Septembri an. 1266: &

& festo sanctæ Crucis Exaltatæ die so- Sæcul. XIII.
 lenni ritu sacris operatus procedente no- A. C. 1266.
 ste domum, quam armamentario vicinam c. 2. Grego-
 Constantinopoli habebat, se recepit. Po- ras l. 4. c. 8.
 stero mane Imperator re comperta cum
 Senatu, Episcopis, omnique Clero illuc
 delatus, & afflictum se simulans Præsu-
 lem, ut redeat, orat, per vim reductum
 iri asserit, nihilque omittit, ut indutam
 personam belle agat. Germanus & ipse
 animi sensa diffimulans Imperatori maxi-
 mas persolvit gratias; se confectum senio
 ac infirmum muneris abdicationem liben-
 ter scripto daturum dicit; illum ac præ-
 sentes Episcopos, ut eam accipiant, ro-
 gat; & simul eandem tradit, affirmans,
 se, quidquid accidat, Patriarchæ partes
 nunquam denuo suscepturum etiam si Im-
 perator ipsum eo vellet adigere.

Imperator, quod cupierat, manu te-
 nens, eum urgere destitit, & hoc ipsum
 amissæ consensus spei tribuit, omne, quod
 posset, honoris genus illi exhibere sta-
 tuens. Et primum quidem, ut de eli-
 gendo successore suam diceret sententiam,
 orabat: dein eum viva voce, scriptoque
 patrem appellabat suum: sicut Germanus
 ipsi primus novi Constantini nomen de-
 derat; quod omnes postea Imperatores
 Constantinopolitani gesserunt. Germa-
 nus reposuit: Deus digno de pastore pro-
 videbit Ecclesiæ suæ, atque in ministerio

Hh 3

eum

Sæcul. XIII. eum adjuvabit. Ille a Deo electus pastor
A. C. 1266. Imperatoris pater, quod nomen est sane
 magnificum, melius dicitur. Advictum
 meum quod attinet, ejus curam commit-
 to illi, qui pullos corvorum alit: adhæc
 Ecclesia mea satis est dives, ut me cum
 Episcopo sustentet suo. Intelligebat Ec-
 clesiam Adrianopolitanam, cui suo in a-
 bitu præfici curaverat nepotem suum no-
 mine Barlaamum vel Basilium, hominem
 spiritualibus muniis suis parum intentum,
 sed ornatus, equorumque & armorum a-
 mantem, qui post cognati sui obitum a
 Concilio exauthoratus fuit.

§. XLVII.

*Josephus Patriarcha Constantinopo-
litanus.*

Pachym. 1.4. **Post** Germani discessum Imperator Mi-
c. 33. chaël Palæologus de cooptando no-
Gregor. 1.4. vo Patriarcha cum Episcopis deliberabat,
to. 8. ut si non jam aliquem destinasset animo.
 Idcirco, qui rerum statum ignorabant,
 varios proponebant viros: sed qui men-
 tem Principis perspiciebant, haud nomi-
 nabant alium, quam Josephum Abbatem
 Galefianum. Erat vir canitie sua vene-
 rabilis, virtuti deditus, & vitæ spiritua-
 lis gnarus, cujus exercitationibus longo
 tempore sese in quiete monastica exco-
 luerat.